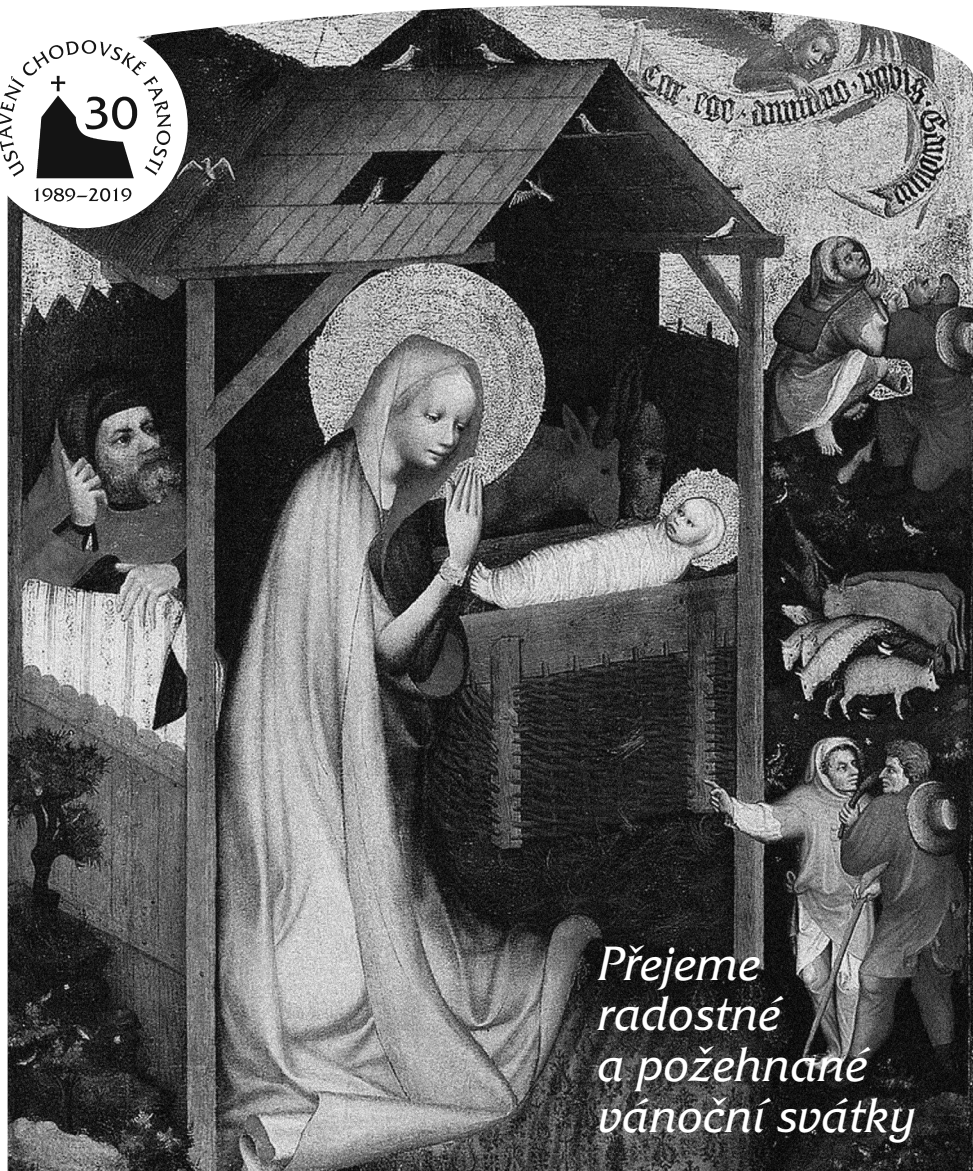

Chodoviny

12

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2019

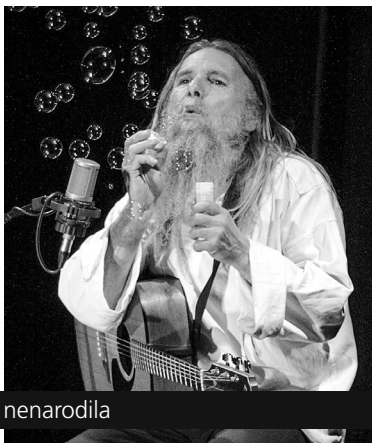
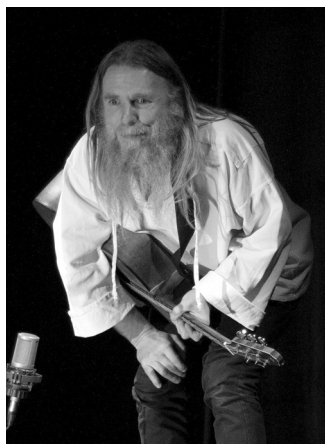
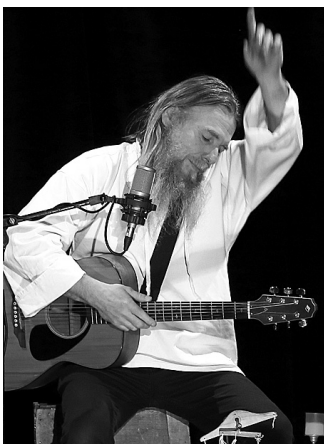
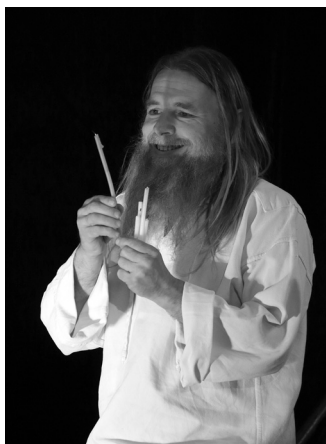

*Přejeme
radostné
a požehnané
vánoční svátky*

17.10.

Klimatická změna v širších společenských souvislostech / Prof. Jan Bednář

14.11.

Divadlo Vítů Marčíka / O holčičce, která se ještě nenarodila

Na obálce: **Adorace Páně** / Mistr Třeboňského oltáře

Dopis a modlitba za misi...

Milí farníci, tento úvodník bude trochu jiný, neb bude prosebný.

Nevím proč, nevím, čím se to děje, ale z mně nepochopitelných důvodů k nám Bůh posílá do katechumenátu již x-tý rok nové a nové lidi, kteří hledají Boha. Chci vás tedy moc poprosit o jedno, modlete se za naše katechumeny a jejich rodiny. Jsou to vzácní lidé a není to tak, že by jen přišli něco se naučit, oni jsou bohatí lidstvím, životní zkušeností a máme se od nich co učit i my, dokonce jejich často neotřelý a průzračný vztah k Bohu je pro mnohé z nás inspirací. Říká se již dlouhá staletí, že tam, kam nepřicházejí noví katechumeni, je církev mrtvá. Ano, oni jsou opravdu v mnohém našim životem a rádi se zapojují do četných aktivit ve farnosti i ve světě.

Jeden z našich bratrů katechumenů Tomáš je v tuto chvíli v Sýrii a zachraňuje naše spolubratry a sestry v první linii před smrtí. Sám jsa nepokřtěn, však s evangeliem vrostlým v hloubi srdce, jest ochoten spolu s dalšími nasazovat život pro druhé. Psal jsem si s ním a nabídl mu, aby vám farníkům něco napsal. Přečtěte si těch pár prostých, ale drsných řádek.

Díky, přáteli!!!

Zdravíme tímto celou farnost a katechumenátní společenství z česko-francouzsko-kurdské smíšené jednotky v Sýrii. Přátelé, bratři a sestry, prosíme, modlete se a přimlouvejte se u Boha, třeba ani ne za nás, ale tady za ty lidi. Vůbec nic neudělali, přesto jsou vyhlazováni. Oni chtějí mít jen nějaké místo tady na Zemi a domov. Děláme, co je v našich silách, abychom jim zajistili bezpečí.

*ex-Leg.1Cl Tomáš Vodička,
3eme REI / CEA, Legion Etrangere
nyní: YPG (Lidové obranné jednotky),
Gov. Hasaka, Syria*

Bratři a sestry, nám se tu žije opravdu nezaslouženě dobře, navzdory všem potížím, které máme. A mohou za to stateční muži a ženy, které at vědomě či nevědomě v minulých generacích vychovaly evangelní hodnoty. Tím nechci zlehčovat situaci mnohých, ale pozvat každého z nás v naší vlasti, abychom byli stateční, evangelní lidé, kteří jednájí slovem, činem i modlitbou proti všemu druhu zla.

Prosím tedy s Tomášem o modlitbu za jeho misi a zároveň se, prosím, postavme jakémukoli druhu totality a opravdového zla.

Michael

Připravte cestu Pánu!

Kolik energie mnozí lidé, mnohdy i my sami, vyčerpáme ve svém úsilí o věci zbytečné, které ničemu neslouží, nikomu nepomáhají k radostnému životu. A doba adventu je takovým užitečným prostorem, aby se člověk zamyslel a zhodnotil svoje postoje a názory. Jak působí na své okolí, jaký příklad dává těm druhým. Jak pomáhá těm opuštěným, nemocným, jak projevuje přízeň a lásku lidem kolem sebe.

Často spíše slyšíme kolem sebe různá hodnocení, pomluvy a časté odsuzování těch druhých. Možná si klademe otázku: proč to někteří lidé dělají? Vždyť mnohdy vůbec neznají toho druhého a jeho život. Proč vstupují do rolí soudců? To jsou tak moudří, že si přivlastňují tuto roli? Nejsme i my někdy těmi, kteří hodnotí a odsuzují nejen druhé lidi, ale všechno kolem sebe?

Pro každého z nás platí tato moudrá slova: **„Dříve, než mě budeš pomlouvat a soudit můj život: obuj si moje boty a projdi moji cestu, projdi moji minulost, pocít moje slzy, zažij moji bolest, projdi roky, které jsem prošel já, zakopni na každém kameni, na kterém jsem zakopl já. Za každým pádem vstaň a jdi dál, tak jako já. A až... potom... můžeš soudit moje chování a tvrdit, že mne znáš...”**

Obecně platí: **„Nesudte a nebudete souzeni; nezavrhujte a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou**

měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.” (Lk 6,37-38). Velice chybuje ten, kdo soudí svého bližního. Jeho omyl není ani tak v tom, že soud člověka je klamný, protože **„...člověk soudí podle zdání, Hospodin vidí do srdce”** (1Sam 16,7). Omyl spočívá v tom, že vůbec soudí, protože soudit znamená, že člověk se postaví na místo Boha a za měřítko všeho považuje své já na místo Boha.

Mnohdy nám lidé dobře radí, ale my nenasloucháme. Naše odpovědi znějí: co nám ten člověk může užitečného sdělit. Jeho radu a názor odsuzujeme, aniž bychom o tom trochu přemýšleli, a teprve potom zaujali nějaké rozhodnutí. Kolik zoufalých a beznadějných pokusů člověk podnikne, aby našel tu správnou cestu svým životem. A právě v době adventu Jan Křtitel je ten, který nám ukazuje toho, který o sobě řekl: **„Já jsem cesta, pravda a život”** (Jan 14,6).

Jan Křtitel vystupuje na poušti, tj. na místě neobydleném – nedaleko Mrtvého moře, na místech, kde se cesty brodily přes Jordán. Tam přicházelo mnoho lidí a Janovo kázání se většiny lidí dotklo: uvěřili, že Bůh je blízko, a přijali Janovu výzvu k pokání. Na znamení, že touží po odpuštění hříchů, sestupovali do Jordánu a Jan je poléval vodou.

Jan sám žil velmi odříkavým životem. Marek nám vypravuje, jak se oblékal a co jedl. V tehdejší době to nebylo nic divného. Dnes bychom asi řekli: to není normální. Ale to jeho **„bláznovství”** bylo pro druhé lidi znamením. Po něm měl přijít ten, který byl „zcela obyčejný“. Oblékal se jako ostatní a jedl to, co druzí. A můžeme-li tak říci – v tom nejlepším slova smyslu – podivný Jan musel ukázat na toho většího, který přijde po něm a který byl tak obyčejný. Tak obyčejný, že žil už 30 let na světě – žil v Nazaretu – a skoro nikdo o něm nevěděl. Jan musel na něho ukázat. A potom zaplatil svou službu krví a byl stát.

Janův úkol se nějak týká i nás. I my máme svým životem na Krista ukázat – způsoby jsou různé. A i my máme Kristu připravovat cestu. Cestu pro druhé, aby Kristus i při naší ubohosti – přece jen prozařoval z našeho života – a především připravit cestu pro Krista sami v sobě. To je celoživotní úkol. **„Připravte cestu Pánu”** poprvé zaznělo to Izajášovo slovo židům v babylonském zajetí – už v 6. století před Kristem byl Babylon centrem mocné říše a na nový rok a na veliké svátky se ubíral hlavní třídou města mohutný průvod se sochu boha Marducha a jiných božstev. Židé se museli na to dívat a byla v nich malá dušička. Ale Izajáš jim říká: Stavte cestu Páně – na

pouští (to je zvláštní! – v té vaší bídě a ubohosti) – Hospodin, Bůh živý a pravý, půjde s vámi a dovede vás do vašeho domova. Nebude ukazovat navenek svou moc a slávu, ale ujme se chudých a ubohých. – Chystejte mu cestu! Čiňte pokání. Pokání je počátek vysvobození! Obratě se k Bohu celým svým srdcem. Připravte mu cestu! – Bůh přichází k vám – vyjděte mu naproti! A tento hlas se potom ozval skrze Jana Křtitele: Připravte cestu Pánu! A zaznívá i k nám. Je třeba se vydat za Kristem znovu a znovu... Kristus nám otevírá celou naši budoucnost. On nekřtí vodou,

ale Duchem. Očišťuje nitro člověka; co je mdlé probouzí k životu, přináší světlo, dává novou naději a sílu. On má zcela jedinečnou účast na Božím životě a chce tu účast dát i nám. Už to v nás začalo tehdy, když jsme byli pokřtěni ve jménu Ježíšově. Je třeba, aby v nás ten křest rostl, abychom se za něj celou svou bytostí postavili, abychom se opravdu otevřeli a odevzdali Bohu. Potom jistě budou nejen Vánoce, ale i celý náš život Bohu milý, plný dobra lásky.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé, s blížícím se koncem roku bychom vám rádi poděkovali za veškerou vaši pomoc a podporu činnosti farnosti. Děkujeme za vaši modlitbu, za finanční dary, za vaši ochotu k dobrovolnické práci. Je vás hodně, kteří ve farnosti různými způsoby pomáháte, a jsme za vás nesmírně vděční. Vaše finanční dary jsou pro provoz farnosti velmi podstatné. Prosíme vás o štědrost i nyní.

- Finanční dar můžete poslat převodem na účet Komerční banky č. 19-9362170227/0100.
- Předat v hotovosti panu faráři nebo v kanceláři KCMT.
- Variabilní symbol je 1111 obecně na aktivity farnosti, 1133 konkrétně pro kostel sv. Františka, nebo 1144 pro KCMT.

Potvrzení o daru pro daňové účely budeme vystavovat koncem ledna.

Finanční příspěvek ve formě individuálního daru je pro vás výhodný z daňového hlediska (darovanou částku si můžete odečíst od svého daňového základu). Individuální dary jsou výhodnější také pro farnost, protože je můžeme využít v celé výši, nepodléhají již žádným dalším odvodům, jak tomu je u kostelních sbírek, ze kterých solidárně odvádíme 10% na potřeby arcidiecéze. Hlavní činnost farnosti (duchovní a pastorační) podporujete také tím, že si zakoupíte občerstvení v kavárně nebo knihu v obchůdku.

V příštím roce dojde k velké změně ve financování mzdových nákladů pastoračních asistentů celé pražské arcidiecéze. Každá farnost si bude hradit mzdy svých pastoračních asistentů (včetně povinných

odvodů ze strany zaměstnavatele) již ze 100% sama. V našem konkrétním případě se jedná o 3 osoby (celkem 2,5 úvazku), protože mzda ředitele KCMT zůstává nadále hrazena ze zdrojů AP. Komunitní centrála získala výjimku a nutnost úhrady mzdových nákladů všech tří pastoračních asistentů nepřijde od roku 2020 najednou, ale bude nabíhat postupně, každý rok přibude úplata za jednu osobu. Nově, také již od letošního roku, naše farnost splácí sama jednu měsíční splátku úvěru ze stavby KCMT za rok (279.000 Kč). Při příštím zasedání ekonomické rady farnosti budeme probírat konkrétní varianty, jakým způsobem můžeme toto podstatné navýšení výdajů financovat.

Přeji vám pokojné a krásné prožítí adventní doby a po té hlubokou radost z narození našeho spasitele nejen v Betlémě, ale i v srdci každého z nás. K rozjímání a duchovní přípravě na Vánoce vám letos nabídneme tři setkání duchovní obnovy. Krásným zahájením adventního dne jistě bude účast na rorátní mši sv. se svíčkami, po kterých vás zveme na společnou lehkou snídani ve foyer KCMT. Každou adventní neděli jsme pro vás, vaše rodiny a přátele i pro celé sídliště Jižní Město připravili adventní koncert nebo divadelní představení, nebude chybět ani Rybova Česká mše vánoční. Děti čeká Mikulášská nadílka, výtvarné tvoření a dobrodružná procházka pro Betlémské světlo. Zastavení u Matky Terezy s novinářkou Markétou Kutilovou bude věnováno aktuální situaci v Sýrii.

Během prosince zveme k návštěvě obchůdku, poradíme vám s výběrem knižních vánočních dárků pro vaše blízké. V mrzavých dnech se nezapomeňte zastavit v kavárně, naši kavárníci pro vás rozšířili nabídku teplých nápojů, vyzkoušejte čerstvý zázvor s medem a citronem, výborné svažené víno, bombardino, medovinu nebo grog.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

„Kdo jde na pouť, ten přemýšlí,“ řekl mi jeden japonský novinář, můj známý z pouti. Ano. Hodně jsem přemýšlela a rozjímala na pouti, o které chci vyprávět a dlouho jsem přemýšlela ještě před tím, než jsem se na tuto pouť vydala. Nejde jen o pouhé přemýšlení, řekla bych, že jde o něco víc. Je to hledání moudrosti. Poutník načas splyne s lidmi i s prostředím, v němž se nachází. Uvědomuje si, že je jejich společníkem i nepatrnou součástí. Vzpomíná na domov, odkud přišel, a postupně je naplněn láskou k celému veškerenstvu. Učí se být sám... a nemyslet na nic. Jen se v tichosti dívat a přijímat něco z přislíbené věčné blaženosti už tady na Zemi.

(Úryvek z knihy *Česká poutnice v Japonsku* od Aleny Bímové)

Učit se být sám... jen se v tichosti dívat...

Asi před sedmi lety jsem poprvé zaslechla o pouti do Santiaga de Compostela. Bylo to od kamarádky, které bylo již lehce po 40 letech a díky pouti našla manžela a pak i porodila zdravého syna. Potom jsem se seznámila v naší farnosti s Janou Krákorovou, dnes Flenderovou, která mi o této pouti také povídala. Od ní jsem se také dozvěděla, že se tato pouť nemusí zvládnout jedním „zátahem“, ale dá se uskutečnit během sedmi let. Tak to bylo i v případě Jany. Poslední etapu této pouti uskutečnila loni na jaře. Požádala jsem ji, aby nám o tom něco vyprávěla.

✓ **Jani, pověz nám, jak jsi přišla na myšlenku podniknout pouť do Santiago de Compostela?**

Tuto pouť jsem vůbec neplánovala. V roce 2012 jsem se ocitla na pohřbu vzdáleného strejdy a manžela tety Aleny. Jejich syn Jan při smutečním proslovu zmínil, že jeho otec jako 82 letý pán došel spolu se svou ženou rok před svou smrtí do Compostely.

Zmínka o Santiagu mne zasáhla. Věděla jsem, že právě teď je ta pravá chvíle na pouť. Moc jsem to potřebovala, na chvíli zmizet, srovnat myšlenky, načerpat sílu. Doma jsem si vyhledala informace a zjistila, že další skupina vyráží na svou 1. etapu sedmiletého projektu již za 3 týdny a – že už není žádné volné místo.

Strašně moc jsem chtěla vyrazit, a proto jsem se modlila a prosila Pána Boha, aby pokud si myslí stejně jako já, že to OPRAVDU potřebuji, mi nějak pomohl. Za pár dní po pohřbu jsem se odvážila Honzovi, kterého jsem osobně neznala, napsat

a zeptat se, zda se náhodou neuvolnilo ve skupině nějaké místo... A ono se uvolnilo.

Ještě mne ale čekalo pár perných dní rozhodování, jestli opravdu vyrazím. I když jsem věděla, že jde o 14-ti denní putování, můj plán, že se po týdnu od skupiny oddělím a vrátím zpět za svým synem do Prahy, vzhledem k časové náročnosti na dopravu, nedával smysl. A zároveň jsem si nedokázala představit, že bych svého pětiletého syna na dva týdny opustila.

Nejdříve jsem si to potřebovala obhájit sama před sebou. Věděla jsem, že mne ostatní za to budou kritizovat. A také, že se bez jejich pomoci neobejdu. Byla jsem svobodná matka.

Maličkosti, jako čtyřlístek nalezený ve vhodné chvíli, mi byly malým povzbuzením. Nakonec to

bylo lehčí, než jsem čekala. Vítkův otec mi vyšel vstříc. Stejně tak i mí rodiče. Zatelefonovala jsem jim zrovna ve chvíli, kdy s tetou Alenou vyrazili na výstavu a ta jim o mých plánech, o kterých se od syna Jana dozvěděla, řekla. Tím mi moc pomohla.

Později jsem se také dozvěděla, jak to bylo s mým „volným“ místem. Místo mi udělala právě teta Alena. Sama se pak vydala o pár měsíců později do Santiaga, tentokrát z portugalského Porta, se svým druhým synem Jaroslavem. Původně chtěla jít tuto cestu se svým manželem, ale osud tomu chtěl jinak... (Pozn.: Tato cesta je zaznamenána v knize „Matka a syn na posvátné pouti“, nakladatelství Bratři dní. Teta Alena Bímová podnikla pak ještě 2 další pouti, tentokrát v Japonsku – „Matka a syn poutníky v Japonsku“ a „Česká poutnice v Japonsku“, vydal Zdeněk Susa.)

Dnes, kdy jsme se k rozhovoru, Katko, sešly, je to právě rok, kdy i ona nás nečekaně opustila. Jsem jí za hodně vděčná...

✓ Jak dlouho jsi pouť plánovala? Jak dlouho pak připravovala?

Jak už jsem řekla, vše bylo nahonem. Cestovní pojištění, credencial (průkaz poutníka), mušle hřebenatky (znak poutníků). Ještě v den odjezdu jsem si kupovala kalhoty, abych pak večer spolu s dalšími budoucími poutníky a Honzou nasedla do mikrobusu a jeli jsme směr Francie.

Po té, co jsem absolvovala první čtrnáctidenní putování, už vím, že nic víc ani není třeba.

Tento projekt vznikl ještě pod hlavičkou cestovní kanceláře Adventura, kde byl Honza Bím ředitelem. Sám se prvního sedmiletého putování účastnil, aby pak po sedmi letech nějak vrátil to, co na ní dostal – a stal se naším průvodcem. Spolu s dalšími poutníky pak založil sdružení Ultreia, které nyní tento projekt zajišťuje. Na jejich stránkách www.ultreia.cz můžete najít spoustu nejen praktických informací. Pokud vidíte na turistických rozcestnících značky svatojakubské poutě, je to zásluha právě tohoto sdružení.

✓ Kolik jsi ušla kilometrů, odkud jsi vycházela, kolik dní pouť trvala?

Pouť byla naplánovaná na sedm let. Každý rok jsme za 2 týdny šli asi 250 km. Tam, kde jsme předchozí rok skončili, další jsme navázali.

Výchozím místem bylo Le Puy-en-Velay ve střední Francii. Tato trasa přes románské městečko Conques do St. Jean Pied de Port u hranic

se Španělskem je moc krásná, bohatá na různé krajiny a architektonické skvosty. Pokračovali jsme dál po Camino Frances.

Celkem jsme měli v nohou za 7 let přes 1 500 km do Santiaga, a pak dalších 100 km na Konec světa – Finisteru a druhý konec trasy Muxiu.

Jako dopravní prostředek jsme používali auto pro 9 pasažérů. První noc jsme trávili na cestě, v autě. Po ujití etapy jsme se pro auto vrátili a jeli opět přes noc domů. Neděle byla na aklimatizaci, v pondělí návrat do běžného života. Poslední 2 etapy jsme létali letadlem. Ono to už ani jinak nešlo, protože 2x se nám auto na zpáteční cestě rozbilo a museli jsme řešit náhradní dopravu.

✓ S jakou partou lidí?

Parta se vytvořila náhodně. Někdo byl na přednášce o poutnictví tety Aleny nebo Honzy, někdo se k informaci prokousal přes hledání na internetu. Navzájem jsme se neznali. Měli jsme však štěstí, všichni jsme si „sedli“. První roky jsme uvolněná místa v autě, pokud někdo své putování ukončil, nabízeli dalším zájemcům. V druhé polovině projektu, ve Španělsku, to už nebylo vhodné. Postupně jsme se sešli, znali jsme své příběhy, zapadnout mezi nás by už bylo těžší.

✓ Byla pro Tebe pouť hodně náročná fyzicky, psychicky, finančně? V kolika letech jsi pouť podnikla?

Fyzicky ani ne. Na začátku putování mi bylo 35 let. Za studentských let jsem jezdila s batohem na vandry, nebylo to pro mne nic nového. Krom toho jsme si první tři dny dávali jen krátké etapy (9–15 km), abychom si zvykli, až pak jsme chodili nejčastěji kolem 26 km. Některé dny 30 km i víc, pokud jste zabloudili. Na delší etapy jsme vyráželi brzy ráno, v poledne jsme si po obědě odpočinuli, dali si „dvacet“. Obdivovala jsem své spolupoutníky a poutnice, kteří byli starší, 50 i 60 let. Jak jsme stárli, hlavně ten poslední rok, se naše denní etapy dost zkrátily, asi na 20 km. Co se týče financí, každý rok vyšel zhruba na 15 tisíc korun.

Psychicky to někdy náročné bylo. Skoro na všech etapách došlo na slzy. Připadalo mi, že si v sobě nosím „hroudy soli“, které brání opravdovému životu. A tato Cesta, že je řeka, která může tu sůl rozpustit. A to každým rokem dělala.

Nelze se zde minout se Sebou. Tedy lze – můžete si nasadit na uši sluchátka, sledovat mobil, držet

se přesně naplánovaného itineráře, navštěvovat bary, restaurace, prostě se vyhýbat samotě a tichu – a budete v pohodě, možná. Ale také se nic nestane.

Je třeba se otevřít tomu, co přijde, nic neočekávat a pak se možná uvidí...

✓ **Přinesla Ti pouť to, co jsi od ní očekávala?**

Ano. Vlastně mi dala mnohem víc.

Na začátku jsme se měli zamyslet, nad svým záměrem pro naši první etapu, i nad celkovým záměrem pro všech sedm let.

Záměr je důležitý. Jak pro tuto Cestu, tak pro život. V důležitých chvílích kontrolovat, jestli jdeme správným směrem, a pokud se odchylíme, či zabloudíme, opět svůj cíl najít a zase k němu směřovat.

Můj záměr na sedm let byl jasný. Za rok se zřejmě se mnou žádný větší, trvalý zážitek nestane, ale za sedm let... to už by mohla být dost dlouhá doba na to, abych jako člověk dozrála.

První etapa byla hodně silná, nádherná. Ale bez těch dalších by to nakonec bylo něco jako nesukutečného, hezká vzpomínka.

Pro samotnou první etapu jsem si nedávala velké cíle. Stačilo, že jsem vyrazila a měla možnost se na sebe a svůj život podívat z většího odstupu. Vše ostatní jsem považovala za „bonus“.

Energii, která se díky putováním ve mne uvolnila, jsem pak mohla využít tvůrčím způsobem. Krátce po návratu z Francie, mne oslovila sestra, jestli bych jim nenavrhl zvoníčku. A tak vznikla dřevěná zvoníčka na Vlašských Boudách v Krkonoších (realizace 2015).

Také jsem se rozhodla výtvarně zpracovat svůj zážitek z posledního dne pouti, než jsem dorazila do Conques, kde došlo právě na ty slzy. Vytvořila jsem plátno „Něžná“. Udělala jsem pak i další plátna a byla z toho výstava (Galerie Výtoň – 2013).

Bylo zajímavé, jak mi to každoroční putování proměňovalo čas i mezi poutěmi. Ty byly pro mne takové záchytné body. Dobu mezi nimi jsem začala vnímat intenzivněji, byla jsem více „tady a teď“.

Na cestě člověk zažívá podobné věci jako v běžném životě, akorát během pouti je na vše vnímavější. Dokáže se tak o sobě i světu více dozvědět a poučit.

Několikrát jsem zde zažila velkou podporu a přijetí... podobně jako to bývá u svátosti smíření.

Zajímavá byla i zkušenost, jak jsme se jako skupina sladili. Každý zde měl někdy svou „slabou chvíli“. Bylo hezké, jak jsme k sobě byli shoví-

vaví. Velký dík patří Honzovi, našemu průvodci, který byl otevřený osobním rozhovorům.

Díky pouti jsem potkala i svého manžela. (v Čechách, ne na pouti :-)) Svatba byla v roce 2016.

✓ **Popiš nám, prosím, jak taková pouť probíhá? Já se třeba děším těžkého zavazadla neseného celou dobu.**

Když si koupíte lehký spací pytel, můžete mít zavazadlo i jen osmikilové. Voda se dá čepovat v průběhu dne na trase.

Večer jsme si určili „patrona“ pro následující den. Ten zadal „téma“ k možnému rozjímání. Každý si pak šel svým tempem. Kolem poledne jsme se sešli a poobědvali nakoupené bagety a sýr. Ten, kdo dorazil do cíle toho dne první, zajistil ubytování. Ve Francii je nutné si ubytování zarezervovat předem. Ve Španělsku to možné není. Na rozdíl od některých poutníků, kteří vyrazí brzy ráno, aby si měli nejlepší a nejlevnější ubytování, jsme si ponechávali své tempo a cvičili se v důvěře, že vždy se nějaké místo k přespaní pro nás najde. Večer jsme své zážitky a myšlenky sdíleli.

✓ **Doporučila bys ji dalším lidem? Pro koho taková cesta podle tebe určitě nepřipadá v úvahu?**

Doporučila bych ji každému, kdo o ní uvažuje. Délku denních etap přizpůsobit své fyzické zdatnosti. Potkáváte poutníky, kteří vzhledem k svému zdraví mohou ujit „jen“ 7 km a pak jiné, kterým nedělá problém 50 km. Někteří si platí převoz bagáže do dalšího ubytování. Opatrná bych byla u lidí psychicky nemocných, u nich jen po konzultaci se svým lékařem, či v doprovodu.

✓ **Máš v plánu se do Compostely zase vydat?**

Nyní sama ne. Ale ráda bych někdy vyrazila se svým mužem či synem. Pro sebe bych zvolila finančně nenáročné Čechy.

✓ **Z toho usuzuji, že se dají uskutečnit i podobné poutě po naší zemi.**

Ano. První putování Francii mne „nakazilo“. Zalíbil se mi způsob poutnického putování krajinou, který je oproti turistickému odlišný.

Z Prahy na hranice Čech jsem prošla dvě trasy. Jednu s lidmi. O další trase uvažuji. Chtěla bych ji nabídnout – zorganizovat (třeba i v rámci farnosti).

✓ Scházíte se ještě s ostatními členy své pouti?

Pravidelně se nescházíme, ale víme o sobě, takže se můžeme ozvat. Jsme rozházení po celé republice, od Moravy přes Prahu k Šumavě.

✓ Z jaké rodiny pocházíte?

Vyrůstala jsem v Praze, mám starší sestru a stejného staršího bratra.

Na Jižní Město jsme se přistěhovali v době, kdy vznikalo, v roce 1979. O víkendech jsme pravidelně jezdili k babičce na chalupu. Mám hezké vzpomínky na sušení sena, kdy se šla celá širší rodina... Je-li to možné, i dnes ráda utíkám za hranice města, na chalupu či jinam do přírody.

✓ Jak ses stala věřící?

Co se týče víry, slavili jsme tradiční svátky Vánoce a Velikonoc lidovými zvyky. Do kostela jsme zašli jednou za rok na Vánoce. Rodiče milují hudbu, chodili jsme proto ke sv. Jakubu na Rybovu mši vánoční, po revoluci na půlnoční mši, místa jsme měnili. O Bohu jsem jako malá moc nevěděla. Nechápala jsem příběh malého Ježíška v jeslích, který je Bohem...

Doma se „Bůh“ a víra uznávala, ale jen zpozvdálí. Během dospívání mi to už nestačilo, chtěla jsem zjistit, jak to s vírou a Bohem je. Přála jsem si věřit, ale jak to udělat? Jen vůle nestačí.

Velkou pomocí mi byla informace a rada spolužaček, že se na existenci Boha můžu zeptat přímo Jeho. Tak jsem to zkusila. Napsala jsem mu dopis. V té chvíli mi na parapet před oknem, kde jsem seděla, přistál holub. Podívali jsme se na sebe a já věděla, že se s tím už nemusím trápit, že Bůh o mně ví a až přijde čas, dá mi to jasně najevo. Za 2–3 roky jsem, bylo mi 17, dostala jasnou odpověď.

✓ Jak a kdy jsi přišla do naší farnosti?

Do kostela svatého Františka jsem zavítala poprvé, když mi bylo 19. Potřebovala jsem do školy získat plány Chodovské tvrze. Trochu mne překvapilo, že jsem si je tam měla vyzvednout v neděli dopoledne.

Cestou domů jsem míjela kostel sv. Františka z Assisi. Občas mne napadlo, že bych ho mohla navštívit, zároveň jsem měla trochu i strach. Teď jsem však šla kolem, už jsem se na nic nemohla vymlouvat. Dveře byly zamčené, na lístečku byla informace, že se mše konají naproti – ve vojensky zeleném nafukovacím stanu. Uff, ty jo... snad to nebude nějaká „sekte“? Když jsem ale došla až sem, šla jsem dál. Jakmile jsem odhrnula plachtu, pozdravil mne známý ze střední školy. Všechna bázeň ze mne spadla, a tak jsem začala chodit na mše pravidelně. Dlouho jsem byla v kostele anonymní, vyhovovalo mi to tak.

Po letech jsem udělala další krok a přihlásila se na zájezd do Dolomit, který farnost pořádala. Nikoho jsem neznala. Než jsem vyrazila na sraz u autobusu, dodávala jsem si odvahu: „I kdybych se necítila s ostatními dobře (obavy, aby nebyli všichni moc svatí jako „Mirek Dušín“), přeci to týden přežiju, ne?“ A ono bylo vše hned od začátku fajn. Našla jsem zde kamarádku, která mi pak byla břířmovací kmotrou. Břířmovaná jsem byla ve studentské farnosti Nejsvětějšího Salvátora.

✓ Vykonáváš nějakou činnost v naší farnosti jako dobrovolnice?

O víkendu jsem bývala většinou pryč, a tím se možnosti zapojit a sblížit dost omezovaly. Kromě pár jednorázových akcí jako je Dobroden, jsem zůstávala stále jaksi „mimo“. Lidský kontakt mi ale chýběl.

Před rokem jsem se přihlásila do farní školy. Poznala jsem zde moc fajn lidi. Scházíme se pravidelně každý čtvrtek. Nejdrive se v malé skupince věnujeme „Lectiu divina“ (je možné se k nám po dohodě připojit), poté zpěvu. Když tu v neděli nejsem, už to nevdá, cítím se být s farností spojená, i užitečná.

Jani, děkuji za hezké vyprávění o tvé velké životní pouti a za zajímavou nabídku uspořádat víkendovou pouť po Čechách. Třeba se spolu na této pouti potkáme.

Katka

Něco k historii Svatojakubské pouti:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Svatojakubsk%C3%A11_cesta

KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB PRAHA

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY

ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

První výprava družiny Soviček v tomto školním roce

■ Na naší první výpravu v tomto školním roce jsme se Sovičkami jely do okolí Mníšku pod Brdy. Vyrazily jsme hned ráno, aby jsme všechno hezky stihly a nemusely nikam spěchat. Autobusem z Lihovaru jsme jely až do Mníšku a doufaly, že brzy přestane pršet. Z náměstí jsme se, už za sucha, vydaly na poutní místo Skalka. Musely jsme sice prudce stoupat, ale ten výhled rozhodně stál za to! Bylo tam opravdu krásně. Viděly jsme kapli s výstavou obrazů a křížovou cestu. Snědly jsme svačinu, během které nám Stázka vyprávěla o knížce, kterou četla a mohly jsme jít dál. Naším cílem cesty byla skála Babka. Už od začátku jsme hrály hru „kolíček“ a „pozor medvěd“. K obědu jsme na Babku konečně dorazily, zaslouženě jsme spořádaly celé zasoby a hrály vyteskávací hru se skauty ze Švestky, které jsme tam potkaly. Vyjasnilo se, takže bylo vidět daleko do kraje. I když se nám moc nechtělo, musely jsme vyrazit zpátky do Mníšku, aby nám neujel autobus. Stihly jsme ale i sbírat ořechy a zpívat. Výpravu jsme si všechny moc užily a už se těšíme na další!

Luka

Mikulášská nadílka

ve čtvrtek 5. 12. v 17.00 hod.

v Komunitním centru Matky Terezy

■ Nadílka v Komunitním centru Matky Terezy je jednou z příležitostí ve farnosti, kdy mezi nás rády přijdou rodiny s dětmi z našeho okolí. Zveme proto všechny rodiny z naší farnosti, aby přišly podpořit hezkou atmosféru večera. Prosíme o pomoc též každého, kdo by se mohl zapojit jako dobrovolník. Budeme potřebovat pomoci v těchto časech:

- **Neděle 1. 12. ve 12.12 hod.** (po 2. mši sv.) příprava balíčků pro děti.
- **Středa 4. 12. od 19.30 hod.** příprava sálu a školení pořadatelů.
- **Čtvrtek 5. 12.** potřebujeme dobrovolníky již **v 15.30 hod.**, abychom byli před příchodem veřejnosti v 17.00 hod. připraveni.
- Po konci akce v **18.30 hod. úklid sálu.** Příležitost k výměně dojmů bude u společného guláše.

Prosíme případné dobrovolníky, aby se hlásili u Aničky Procházkové (viz kontakty).

Lyžařský / SNB výcvik o jarních prázdninách 15. 2. až 22. 2. 2020

■ Farní lyžák je příležitostí pro děti, jak se učit lyžovat v dobré partě a v srdci českých nejvyšších hor. Čím dál tím méně chat v Krkonoších nabízí ubytování za přijatelné ceny. Chata Lucký, kam letos děti zveme, je jedna z mála, která nabízí výrazné slevy pro ubytování dětských kolektivů. Chata je na sjezdovce Hnědý vrch v Peci pod Sněžkou. Chata je to o něco větší než Krakonoš, kde jsme byli minule. Proto ještě zbývá několik posledních míst, přednost mají děti z naší farnosti. Pro malé začátečníky bude opět k dispozici dětský vleč u chaty. Instruktoři budou známe tváře z farnosti a z minulých lyžáků pod vedením všestranného sportovce Honzy Procházky. Večer se budou děti společně věnovat programu, který letos připraví tým pod vedením Kuby Šilhavého.

Kontakty

■ MIKULÁŠSKÁ / DOBROVOLNÍCI

Anička Procházková: apro@seznam.cz

■ Lyžařský / SNB výcvik

hory@kskpraha.org

■ Zapůjčení lyžařské výbavy

jarda.olsansky@kskpraha.org
tel. 603 256 411

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzuska@spoluzaci.cz

Betlémské světlo

Letošní cesta Betlémského světla do naší farnosti se uskuteční jiným způsobem, než tomu bylo v minulých letech. V tomto článku najdete všechny základní informace, které vám pomohou k tomu, abyste mohli betlémský plamínek přinést nejen do svých domovů.

Místem, kde bychom si pro naši farnost Betlémské světlo vyzvedli, bude kostel sv. Anežky na Spořilově. V pondělí 23. prosince v 15 hod. se společně s P. Eliášem Pasekou (případně s dalšími zástupci spořilovské farnosti) setkáme v kostele, kde se krátce společně pomodlíme za obyvatele spořilovské a chodovské farnosti. Pak se pěšky vydáme na obchůzku naší farnosti spojenou s roznáškou Betlémského světla.

Nejprve společně dojdeme na okraj Chodova, kde se rozdělíme na dvě skupinky, které budou procházet severní a jižní částí naší farnosti. Předběžné trasy skupin by vypadaly:

Severní cesta: Chodovská tvrz, Domov seniorů Donovalská, autobusová zastávka Hněvkovského, KCMT, autobusová zastávka Milíčův, Domov seniorů Háje (a zpět do KCMT).

Jižní cesta: projde ulicí Zakouřilova, přes Švandrlíkovo náměstí ke sv. Františku a pak přes Opatov, zastávky Ke Kateřinkám a Zdiměřická do Jurkovičovy ulice a odtud do KCMT.

Konečné podoby cest společně s časovým harmonogramem, kde a kdy bude skupinka k zastavení, se v dostatečném předstihu objeví na webu.

Všichni jste srdečně zváni ke společnému putování a modlitbě nebo k tomu si na některém místě Betlémské světlo vyzvednout a donést jej do míst, kam se hlavní skupinky nedostanou. Můžete se tak připojit k myšlence, která je s roznášením Betlémského světla spojena od začátku: navštívit a potěšit ty z našeho okolí, pro které nejsou Vánoce časem setkání s lidmi a Hospodinem, ale časem lidské samoty.

P. František

zprávičky z Farní charity

Pan Josef žil s manželkou Jiřinou v domku v Kunraticích. Paní Jiřinka je upoutána na lůžko, manžel je schopný se šourat po domečku. Když má lepší den, stačí mu hůlka, v horší dny si vypomáhá chodítkem. Děti bydlí v sousedství, o rodiče se vzorně starají. Střídavě k nim docházejí každé ráno a potom odpoledne po práci. Naše pečovatelky manžele navštěvují každý pracovní den kolem poledne, když jsou příbuzní v zaměstnání nebo ve škole. Klientku omyjí na lůžku a vymění jí pleny. S panem Josefem potom připraví jednoduchý oběd, který klientům naservírují. Po obědě dohlédnou, aby si vzali léky, pomohou uklidit kuchyň a odcházejí za dalšími povinnostmi. Manželé si pak dají odpoledního šlofíčka.

Třetí adventní týden minulého roku měl manžele na starosti náš pečovatel Petr. S klientem chystali oběd a přitom si povídali o přípravách na Vánoce. Jak se ti dva chlapi motali v kuchyni, jejich hovor se brzy stočil na dobrůtky, které si všichni o Vánocích dopřáváme. Od cukroví, které je panu Josefovi kvůli cukrovce zapovězené, se přesunuli k přípravě kapra. Petr má nejraději smaženého, zato klient nedá dopustit na grilované přírodní filety se solí, kmínem, lehce zakápnuté citronem. K obědu měli manželé dušené maso v mrkví s bramborem. Pan Josef si jen povzdechl, co že by dal za kapřičku nebo kus fláky.

Následující den před polednem Petr manžele znovu navštívil. Už v předsíni slyšel hlasité volání paní Jiřinky. Přezul se a běžel za ní. Paní seděla vyděšená na posteli. Od rána marně volala na manžela, který se neobjevil. Měla strach, že se mu něco stalo. Petr prohledal celý dům, ale po klientovi nikde nebylo ani stopy. Pečovatel telefonoval do kanceláře a prosil o radu. Nikdo z nás nechápal, kam se ten člověk poděl. Kdyby jel k lékaři, do nemocnice nebo kamkoli jinam, doprovázel by ho někdo z rodiny. My bychom o tom věděli a paní Jiřinka také. Je sice upoutaná

na lůžko, ale hlava jí zatím slouží výborně. Telefonovali jsme synovi, ale ani ten nevěděl, kam se tatínek mohl ztratit. Na záchrance nebyl hlášený výjezd do Kunratic, ani policie k tomu neměla co říct. Zanedlouho se k domku sjelo hned několik příbuzných.

Znovu prohledali dům i zahradu. Potom začali prohledávat svůj vlastní dům a zahradu. Obešli sousedy. Vše bez výsledku. Bylo tedy nutné rozšířit perimetr. Petr sice musel pokračovat ve své pouti po klientech, ale rodina nás průběžně informovala telefonicky. Už si začínali zoufat, když se ozvalo volání dole od vody. Nakonec toho tuláka našel vnuk. Seděl dole u rybníka na zabrzdném chodítku. Před sebou udici a s napětím sledoval splávek. Byl chudák celý zmrzlý, ale statečně vytrval. Rozhovor s Petrem v něm vyvolal vzpomínky na mladá léta. Nelitoval tedy námahy, vyhrabal v komoře svůj starý rybářský prut a vydal se na lov. Kde vzal sílu, aby se vybičoval k tak obrovskému výkonu? To se, milí přátelé, už nikdy nedozvíme. Jen musím s lítostí konstatovat, že kapra neuložil. Situaci zachránil jeho syn. Byl šťastný, že je táta v pořádku. Okamžitě sedl do auta a přivezl mu fileť kapra z Makra.

Tříkrálová sbírka proběhne začátkem roku 2020. V kancelářích už chystáme perníčky, které naši koledníci tradičně rozdávají. Budeme potřebovat koledníky, stejně jako každý rok. Proto žádám vás všechny, kteří byste byli ochotní se na sbírce aktivně podílet, abyste mi dali vědět. Nejlépe na e-mail: kancelar@charitapraha4.cz nebo na telefon 737 322 569.

Prosím také všechny naše dárce, aby na nás v předvánočním čase pamatovali. Dar můžete posílat na stejné číslo účtu, jak jste byli v předchozích letech zvyklí nebo na veřejnou sbírku **číslo účtu: 2600899936/2010**, jako variabilní symbol uveďte své datum narození nebo IČ organizace. Dar je možné odečíst ze základu daně. Potvrzení o daru všem dárčům, kteří věnovali dar v průběhu roku 2019, vystavím v lednu 2020.

Děkuji všem za pomoc
a přeji pokojný advent.

Eva Černá

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Srdčně všechny zdravím se začátkem adventu a ráda bych vás pozvala ku pomoci.

Advent a vánoční svátky jsou ve znamení mnoha programů v našem Komunitním centru. Do našeho prostoru tak přichází mnoho lidí, někteří poprvé, někteří se vrací. Když se podíváte do programové nabídky, tak můžete považovat, zda stojí za to neodložit úklid a přijít třeba s rodinou nebo se sousedy na některý z koncertů nebo divadlo. Osobní pozvání je ta nejlepší propagace. Přišli jsme o možnost mít plakátky ve stanicích metra a tak by nám to moc pomohlo.

Den, který by se hodilo zapsat do diáře, je sobota 7. prosince – DOBRODEN (8.30–12.30). Předvánoční úklid v obou našich kostelích. Pro pracanty je zajištěno občerstvení a na závěr jste zváni ke společnému obědu.

Každým rokem je dobrým zvykem, že jsou o vánočních svátcích otevřené naše kostely. 25. 12. od 14.00 do 18.00 kostel sv. Františka a 26. 12. od 14.00 do 18.00 kaple Matky Terezy. Lidé přicházejí poklonit se malému králi v Betlémě. Není však možné tyto prostory jen otevřít a nechat napospas. Najdou se mezi námi lidé, kteří by mohli s tímto pomoci? Může to být klidně i více lidí, nebo celé rodiny. Je dobré se během této služby vystřídat. Dejte mi prosím vědět co nejdříve na mail – hamalova@kcmt.cz.

A aby to nebylo jenom o práci. Ráda bych všechny, kteří nějakým způsobem v tomto roce přispěli svou pomocí, pozvala po novém roce na již tradiční setkání „DÍKY ZA DOBRO“, a to na neděli 26. 1. od 16.00 do KCMT. Je to příležitost potkat se i jinak, než jen „s hadrem v ruce“.

Všem ze srdce přeji požehnaný čas adventu a Vánoce. Doufám, že se někde potkáme.

Vlasta Hamalová

koordinátorka dobrovolníků

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Blíží se konec roku. Využijte prosím nabídky kalendářů na rok 2020. V nabídce jsou také vína, která jsou vhodným dárkem na sváteční stůl.

■ Škola modlitby pro malé myšky

Steffano Gorla

Co myslíte – může se myška přátel s papežem? Myšák Jirka se přátelí s papežem Františkem. Tráví spolu spoustu času. Jirku to baví a pamatuje si každé slovo, které mu jeho přítel řekne. Může pak také svým sourozencům, bratránkům a sestřenicím hodně vyprávět. O Bohu, modlitbě, andělech, o Ježíšově nebeském Otcí i jeho mamince Marii. A zjišťuje samé zajímavé věci. Třeba že „znamení kříže je jako velikánské Boží objetí“, „modlitba může být nádherný dárek“ nebo že „Bůh musí být asi moc bohatý, když svým dětem pořád něco rozdává“. **KNA, Kč 199,-**

■ O nesnázích v manželství

Aleš Opatrný

Žádné manželství není procházka růžovým sadem, těžkosti se nevyhnou nikomu. Manželé dělají chybná

rozhodnutí, ale ta by neměla vést k jejich definitivnímu rozchodu. Autor během své dlouholeté kněžské služby poznal řadu manželských párů. Některé zvládly neuvěřitelné obtíže, a jejich manželství přesto přežilo. Ani série špatných rozhodnutí nemusí končit rozpadem manželství. Když se tak totiž stane, bolest všech zúčastněných je nesmírná.

KNA, Kč 179,-

■ Jízda v levém pruhu

Rozhovor Jožina Valenty s Markem Orko Váchou Svůj první knižní rozhovor poskytl Marek Vácha svému příteli, bývalému studentu a vedoucímu táborů pro mládež Jožinu Valentovi. Vácha v něm vydává svědectví o své cestě k Bohu a ke kněžství, o radostech i bolestech kněžského života, hovoří o svých zkušenostech učitele a cestovatele, o tématech duchovních i společenských, a to vše v atmosféře rozhovoru dvou přátel, která se při jednotlivých setkáních příliš nelišila od momentu, kdy vzešel nápad knihu rozhovorů vydat – když spolu oba autoři, v jedné únorové noci 2018, seděli u ohně kdesi v argentinských horách. **KNA, Kč 268,-**

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ „Bud' zdráva, Boží lásky plná!“ / Domem se jako světlá vlna / rozlije neslýchaný hlas. / „Pán s tebou, květe liliový!“ / A jinoch tajemnými slovy / zvěstuje Panně Boží vzkaz. / – Dechnutím Krále Hospodina/ květ liliový počne Syna. / A staniž se tak ještě dnes! / Ač král, Duch Boží, svatá Panno, / vyčkává na tvé ne či ano. / Svobodně vol a odpověz. **(Václav Reně)**

■ Ježíšův rozsáhlý rodokmen zahrnuje jména významných židovských praotců i krále Davida. Ježíš byl navenek docela obyčejný člověk. Vyučil se doma a pracoval jako tesař. Řecké slovo tesař znamenalo spíše stavebního odborníka. Ježíš až do dospělosti žil v severní části Izraele, v Galileji, ve městě Nazaret. Když mu bylo asi třicet let **(Lk 3,23)**, začal procházet celou zemí. Protože rozuměl dobře řádu, který do světa vložil Bůh, seznamoval s ním své posluchače. Měl opravdový zájem o pokojný život lidí a světa. Sám nic písemně nenapsal. **(podle Pavla Kuneše)**

■ Ústy starozákonního proroka jsme se dozvěděli: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel, to je Bůh s námi.“ Toto jméno je jádrem vánoční zvěsti. Většině dnešních lidí se zdá, že Bůh odešel, ponechal svět svému osudu a prostě s námi není. Vánoční poselství říká: Je to přesně naopak. Neodešel, nýbrž přišel. Není pryč, nýbrž je s námi. Mnozí lidé si však přejí takového Boha, který by byl nad námi, všechno sám řídil a z nás snímal odpovědnost a šetřil nám námahu. Bůh je však nad s námi a my to žádným popíráním nezměníme. Ano, Vánoce jsou opravdu svátky radosti. Nejsme tu sami, Je tu Immanuel – S námi je Bůh. **(Jan Heller)**

■ Přistání na měsíci r. 1971. Úspěchy v kosmu jsou vsazeny do správné perspektivy, uvědomíme-li si, že Bůh chodí po zemi, je mnohem důležitější, než když člověk chodí po měsíci. Věřím, že Bůh chodil po zemi před 2000 lety v osobě Ježíše Krista. **(Astronaut James Irwin)**

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník.

Pozvánka na setkání klubu
SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ
v Praze 11, které se koná v pondělí
9. prosince 2019 od 16.00 hodin
v klubovně Komunitního centra
Matky Terezy, Jižní Město
(stanice metra C Háje, stanice Modrá škola
autobusu č. 125, 154, 165, 170, 197 a 203).

Jako host mezi nás přijde

Mgr. Pavel Urban

téma besedy:

Vánoční úvaha

...

Program besed v roce 2020:

13. ledna

RNDr. Jiří Jiránek

Miniaturní státečky Evropy

...

11. února

plk. P. Mgr. et Mgr. Jaroslav Knichal

Duchovní služba v armádě
a zahraničních misích.

...

Dále pak dne 9. března, 6. dubna
a 11. května a pak až opět na podzim.

...

*Těšíme se opět na setkání s vámi
a na vaše náměty Mgr. Pavel Urban,
Ing. Karel Tomek a JUDr. Jan Decker*

 afeTerezie

Otevírací doba:

Po 15.30–21.30

Út 15.30–21.30

St 15.30–20.00

Ne 10.30–13.00

16. a 17. 12. bude otevřeno do 20.00 hod.
od 23. 12. do 4. 1. bude kavárna zavřena

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

■ **Setkání společenství Hnutí fokoláře** – 9. 12. 2019 od 19.15 hod. v KCMT. Slovo života na prosílec: „*Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde.*“ (Mt 24,42). Společenství je otevřené i novým zájemcům. J+V Friedovi – tel. 731 625 949.

■ **SPOLU S BIBLÍ V RUCE!** Úterní „biblické hodiny trochu jinak“ vede Pavla Edita Hercíková každé úterý na faře u sv. Františka od 19 hod.

■ **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od **9.30 do 11.30** v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V prosinci se sejdem **4. a 11. 12.** Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301.

■ **Setkání Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem se konají každou středu večer **ve farním sále od 19 hod.** Setkání je otevřeno pro všechny zájemce.

■ **Páteční dopolední setkávání** – tentokrát se sejdem v kapli KCMT až poslední **pátek 27. 12. v 9 hod.**, kdy po bohoslužbě slova s jáhnem Pavlem Urbanem následuje společné vánoční posezení ve foyer. V předcházející pátky až do Vánoc zve na rorátní mše sv. od 6.45 v kapli KCMT. Přijďte mezi nás, nezůstávejte doma sami! J+V Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

■ 1. 12. / 17.00 – **Adventní koncert** – „**Veni Emmanuel**“. Soubor Gemini musicales – středověké adventní skladby za doprovodu dobových nástrojů, jako jsou šalmaje, gemshorny či varhanní portativ. Vstupné dobrovolné (kostel sv. Františka).

■ 4. 12. / 16.00 – **Tvořivé odpoledne s Danielou** – výroba PF na kamínky. Přihlášení na mailu: hama-lova@kcmt.cz do 2. 12. Vstupné 60,-.

■ 5. 12. / 17.00 – **Mikulášská**. Tradiční setkání s Mikulášem a jeho anděly. Vstupné dobrovolné.

■ 7. 12. / 8.30–12.30 – **Dobroden** – předvánoční úklid v obou našich kostelích.

■ 8. 12. / 19.00 – **Vánoční příběh – divadlo „Já to jsem – Víta Marčík ml. a spol.“** Vstupné 100,-. Předprodej v kavárně nebo kanceláři KCMT.

■ 9. 12. / 16.00 – **Adventní zamyšlení** s jáhnem Pavlem Urbanem. Zve SKS Praha 11. Klubovna KMCT.

■ 11. 12. / 17.00–18.00 – **Zpovědní čas pro děti**. (KCMT).

■ 12. 12. / 19.00 – **Zastavení u Matky Terezy s novinářkou Markétou Kutilovou** – Od revoluce po světovou válku v Sýrii. (KCMT).

Vánoční bohoslužby

KOSTEL SV. FRANTIŠKA

• 24. 12. / 17.00

• 25. 12. / 8.00

(14.00–17.00 návštěva kostela)

• 26. 12. / 8.00

KOMUNITNÍ CENTRUM MATKY TEREZY

• 24. 12. / 16.00 (mše sv. pro rodiny s dětmi)
24.00 (půlnoční mše sv.)

• 25. 12. / 9.30 a 11.00

• 26. 12. / 9.30 (14.00–17.00 návštěva kostela)

■ 15. 12. / 17.00 – **Adventní koncert** – Pavel Helan, „vládný písničkář“, finalista soutěže Československo má talent. Vstupné dobrovolné (KCMT).

■ 16. 12. / 14.30 – **Divadlo** – **Já, Eliška Rejčka** v podání Stáni Hoškové. Vstupné 50,- Kč.

■ 17. 12. / 16.00–20.30 – **Zpovědní čas předvánoční**. Kostel sv. Františka.

■ 22. 12. / 17.00 – **Veni, veni, Emanuel** – **adventní koncert Českých madrigalistů**, vstupné dobrovolné, KCMT.

■ 23. 12. – **Betlémské světlo** – můžete přijít do našich kostelů pro světlo z Betléma.

■ 25. 12. / 14.30 – **Vánoční pořad pro ty, kteří nechtějí být o svátcích sami** (pořádá Klub aktivního stáří).

■ 26. 12. / 19.00 – **Česká mše vánoční J. J. RYBY** v podání absolventů Arcibiskupského gymnázia pod vedením Ondřeje Dobíška. Vstupné dobrovolné (kostel sv. Františka).

■ **Rorátní mše** každý čtvrtek a pátek adventu v 6.45 v kapli Matky Terezy.

■ **Adventní duchovní obnova** – 26. 11., 3. 12., 10. 12. od 18.45 v kostele sv. Františka. Téma pro jednotlivá setkání jsou *Moc modlitby chval, Lidská důstojnost, Pokora zdroj života* (P. Michael Špilar).

VSTUPENKY NA FARNÍ PLES,
který se koná v sobotu 11. 1. 2020,
budou k zakoupení od 15. 12.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / PROSINEC

- **Všeobecný úmysl:** *Budoucnost těch nejmladších* – aby každá země připravila nezbytné odpovídající kroky pro zajištění budoucnosti nejmladší generace, především těch, kteří nepřiměřeně strádají.
- **Národní úmysl:** – Ať se nám všem daří žít z moci Boží milosti a ať přinášíme dobré ovoce Božího Ducha pro tento svět.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Během bohoslužby během roku probíhá katecheze dětí. Je připravena pro věk 3–7 let, v klubovně v suterénu. 1. neděle v měsíci v 9.30 – kázání kněze pro děti v kostele.

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100**Příští uzávěrka bude 15. prosince 2019.**

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@gmail.com

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2019 / ročník 18

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
 • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • tisk: TLAMA design